

har haft Lejlighed til at sidde i Udvalget, kan gøre sig fortrolig med alt, hvad man bør være fortrolig med, naar man skal tage sin Beslutning i en saa indviklet og vidtløftig Sag. For mit personlige Vedkommende skal jeg aabent indrømme, at det for den Del af Forslaget, der efter min Mening særlig behøver alvorlig Eftertanke, fordi det er nyt, nemlig det betydelige og betydningsfulde Afsnit om Værdistigningsskatten, ikke har været mig muligt i den korte Tid, der er levnet, fra vi fik Betænkningen til nu, at faa den gennemtænkt paa en saadan Maade, at jeg tør tage bestemt Stilling til de forskellige Forslag, her foreligge.

Jeg tillod mig ved Sagens 1ste Behandling i Fjor at paapege, medens jeg anerkendte selve Princippet, at den første og væsentligste Betingelse for, at dette Princip kunde vinde Indgang her og føre til et fornuftigt Resultat, var, at man var meget forsigtig med den Maade, hvorpaa man indførte denne ny Beskatningsform. Hvis man tog for glubsk fat, vilde man let skabe en Opinion i Befolkningen mod dette ny Princip, der vilde være dødbringende for det, som man dog helst skulde have igennem, og som i og for sig var sundt og godt. Jeg erkender, at Udvalget og flere af dets enkelte Medlemmer have gjort vistnok meget rosværdige Bestræbelser for at komme til et forsvarligt Resultat, men jeg tør dog ikke, fuldt ud i alt Fald, slutte mig til noget af disse Forslag, og endnu mindre tør jeg gaa med til Regeringens oprindelige Forslag, da det efter min Mening greb altfor dybt straks til at begynde med. Naar man blot vil gøre sig den lille Ulejlighed at undersøge, hvorledes man er gaaet frem i vore Nabolande, hvor man har indført dette eller noget lignende, vil man se, at man der er gaaet mere forsigtig frem end her.

Der er ganske vist et af Forslagene, om hvilket man kan sige, at det er forsigtigt, men det har paa den anden Side den Ulempe, at det rimeligvis ikke vil give synderlig i Kassen, og saa er det jo ikke værdt at instituere et saa omfattende Apparat. Jeg tillod mig for et Øjeblik siden at optage det af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) under Nr. 91 stillede Forslag. Det er nemlig det, der tiltaler mig mest, og mod hvilket jeg har de færreste Indvendinger. Men det er jo i denne sene Aftentime ikke meget fristende at komme dybt ind paa det overordentlig interessante, men ogsaa ret vanskelige Spørgsmaal: Værdi-

stigningsskatten. Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at de Principper, det ærede Medlem har nedlagt i sit Forslag, ere efter min Mening i det væsentlige de rigtige. Paa enkelte Punkter er han dog ikke gaaet slet saa forsigtig frem, som jeg kunde ønske. Navnlig har jeg imod, at han tager Halvdelen af Værdistigningen. Det er efter min Mening en Fejl baade ved Regeringsforslaget og de andre Forslag, at de gaa saa vidt. Man skulde hellere have benyttet den samme Metode som i Tyskland, taget ganske moderat til at begynde med og saa efterhaanden, som Prisstigningen blev større og større, forøget den Procentandel, man tager; dog gaar man der ingenlunde højere end til 25 pCt. Men her tager man 50 pCt. helt igennem, og det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds gaar lige til Bunds, medens Regeringens Forslag og de fleste af de af Udvalgets Medlemmer stillede Forslag dog give et Beløb frit, Regeringens Forslag saaledes 10,000 Kr. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds tager derimod de 50 pCt. lige fra Begyndelsen af. I øvrigt erkender jeg, at der er mange gode og nyttige Tanker nedlagte i hans Forslag, og jeg har taget det op, fordi jeg gerne vilde have Lov til at udtale mine Anskuelser om det.

Med Hensyn til det omfattende samlede Jernbaneforslag angaaende Statsbaner og Privatbaner skal jeg ganske kort ligeledes udtale min Tilslutning til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, idet jeg ganske deler hans Betragtning af Spørgsmaalet: Statsbaner og Privatbaner. Jeg tillod mig ogsaa at sige noget lignende ved 1ste Behandling. Jeg mener, at en stor Del af de Baner, der her foreslaas som Statsbaner, paa ingen Maade burde være det; de burde være Privatbaner. Men det er jo ret haabløst at komme ind paa en Kritik af denne Art, idet der jo for Tiden ingen Udsigt er til at faa andet gennemført end det, som Regeringen ønsker. Men det forhindrer ikke, at jeg vil udtale som min Anskuelse, at en stor Del af de Baner, der foreslaas byggede som Statsbaner, aldrig burde være Statsbaner, men burde bygges som Privatbaner. Dette er den eneste Mulighed for, at de kunne tænkes drevne uden Tab — en stor Del af dem. Men det vil man naturligvis ikke, og vil man ikke det, saa vil jeg tillade mig for mit Vedkommende at støtte et Forslag, der er fremkommet fra Udvalgets Flertal om en lille Stump Bane ovre i Jylland. Den kan lige saa godt og med